

**Національний університет біоресурсів і
природокористування України**

Юридичний факультет

Кафедра теорії та історії держави і права

**Студентський науковий гурток «Клуб юних
теоретиків»**

**Студентський науковий гурток «Дискусійний
клуб «De jure!»**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

учасників

XVI ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО- ПРАКТИЧНОЇ ОНЛАЙН-КОНФЕРЕНЦІЇ «ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ ОЧИМА МОЛОДИХ НАУКОВЦІВ»

16 листопада 2023 р.

м. Київ

УДК: 340:167.1:378.2

**Матеріали XVI Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції
«Проблеми юридичної науки очима молодих науковців»**

П.78

**Проблеми юридичної науки очима молодих науковців : зб. наук. пр. XVI
Всеукр. наук.-практ. онлайн-конф. (м. Київ, 16 листопада 2023 р.) / Укладачка:
Віра Качур. К., 2023. 234 с.**

У збірнику подані наукові здобутки учасників, що присвячені
проблемам юридичної науки.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

**За зміст наукових матеріалів відповідальність несуть їх автори та
наукові керівники**

Ржевський Данііл

студент 2 курсу юридичного факультету
Національного університету біоресурсів
і природокористування України (м. Київ)

Геноцид українського народу, проблеми кваліфікації геноциду*

Протягом всієї історії людства відбувалися і відбуваються у сьогоденні масові знищення цілих націй. Ці дії забирали з собою мільйони життів цивільних людей. Спочатку, це відбувається з бажанням однієї країни захопити іншу, а закінчується вчиненням масових вбивств мирного населення. Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього, яка набула чинності у 1958 році, а також у Статуті Міжнародного кримінального суду дано визначення геноциду (дії, вчинені з наміром знищити повністю або частково будь-яку національну, расову, етнічну або релігійну групу як таку, тобто: вбивство членів такої групи; спричинення серйозних тілесних ушкоджень або розумового розладу членам такої групи; навмисне створення для будь-якої групи таких життєвих умов, які розраховані на повне або часткове фізичне знищення її; заходи, розраховані на запобігання дітородінню в середовищі такої групи; насильницька передача дітей з однієї людської групи в діянню, іншу) [1].

Говорячи про відповідальність за такий жажливий злочин, то варто зазначити, що законодавець кваліфікував ці дії в статті 442 Кримінального Кодексу України. Відповідно до статті 442 вказано, що геноцид, тобто діянню, умисно вчинене з метою повного або часткового знищення будь-якої національної, етнічної, расової чи релігійної групи шляхом позбавлення життя членів такої групи чи заподіяння їм тяжких тілесних ушкоджень,

* Наукова керівниця – доцентка кафедри адміністративного та фінансового права Національного університету біоресурсів і природокористування України Світлана Ковальова

створення для групи життєвих умов, розрахованих на повне чи часткове її фізичне знищення, скорочення дітонародження чи запобігання йому в такій групі або шляхом насильницької передачі дітей з однієї групи в іншу – карається позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років або довічним позбавленням волі. Також важливим є те, що в статті вказано те, що публічні заклики до геноциду, а також виготовлення матеріалів із закликами геноциду з метою їх розповсюдження або розповсюдження таких матеріалів – караються арештом на строк до шести місяців або позбавленням волі на строк до п'яти років.

У наш час, коли Україна героїчно відбиває навалу російських загарбників, постійно потерпає від масових обстрілів, можна побачити, що в діях РФ чітко вбачається не просто військовий злочин, а цілеспрямоване та систематичне знищення українців, як нації. Вони просто ненавидять все, що пов'язано з українським народом, їхньої самобутності, правом на самовизначення та розвитком. Ми вважаємо, що дані дії повинні бути не просто засуджені, а дійсно визнані геноцидом Українського народу.

Оголошеною метою військової агресії РФ є «денацифікація» України. Цей термін був створений саме для того, щоб поєднати збройну агресію із знищенням «нацистів», які начебто заселяють Україну. Російські лідери називають тих українців «нацистами», які заперечують існування єдиного народу і воюють за право Українського народу на самоідентифікацію. Таким чином, Росія проводить політику щодо спотворене уявлення про ідентичність Українського народу та його прагнення до незалежності, яка реалізується через всесвітнє поширення фальшивих ідеологій, заснованих на маніпулятивному прирівнянні українського патріотизму до «націонал-соціалізму» чи інших нелюдських ідеологій.

Чому дії РФ слід вважати саме геноцидом української нації, а не просто методом введення війни? Є багато публічних заяв свідчать про те, що політика з боку російської федерації, послідовність і систематизація її виконання, спрямована на масове знищення Українського населення, порушення суверенітету та територіальної цілісності України.

Метою керівництва РФ є знищення українських патріотів, української мови, української культури та всього, що становить ідентичність Українського народу.

Дії збройних сил Російської Федерації на території України проти мирного населення здійснюються з метою повного або часткового знищення Українського народу як окремої національної спільноти шляхом вбивства та заподіяння тяжких тілесних ушкоджень членам цієї групи, спричинення тілесних ушкоджень або психічних розладів українцям, умисне створення таких умов життя для цивільного населення, які розраховані на повне або часткове фізичне знищення Українського народу.

На превеликий жаль, діяння російських загарбників на окупованих територіях доводять те, що вони ненавидять все українське. Прикладом таких міст є дуже багато: Буча, Ірпінь, Маріуполь, Ізюм). Після деокупації цих міст, весь світ здригається від побаченого. Велика кількість масових поховань, катівні, викрадення, тортури, згвалтування, вбивства, масові розстріли жінок, навіть дітей. Всі ці страшні речі несе собою «руський мир». Також невелике, але дуже важливе для України місто, яке маю назву

Енергодар, досить страждає від окупації. Кожен день людей викрадають, знуцаються найжорстокішими методами, закатовують до смерті. Є велика кількість доведених фактів, що людину забирають, так би мовити «на подвал», тільки за те, що вона українець. За її думку, що вона вважає себе українцем. Також є численні випадки, коли дітей примусово переміщують на територію РФ. Це означає намір того, що вони хочуть покласти край існуванню української нації в моєму регіоні.

Слід зазначити, що випадки геноциду носять не лише фізичний характер знищення певної захищеної групи, а й часто супроводжується нападами і знищення культурно-історичних об'єктів, релігійних об'єктів і будівель. У бібліотеках тимчасово окупованих територій Запорізької, Херсонської, Харківської, Луганської, Донецької, Чернігівської та Сумської областей вилучали українську історичну та художню літературу, що не відповідає постулатам кремлівської пропаганди. До цього причетні російські підрозділи так званої «воєнної поліції». У них є цілий список заборонених до згадки імен, зокрема: Мазепа, Петлюра, Бандера, Шухевич, Чорновіл. Знайдені книги вилучають, масово знищують на місці або вивозять у невідомому напрямку [2].

Література

1. Конвенція «Про запобігання злочину геноциду та покарання за нього». URL: <http://www.preventgenocide.org/ua/konventsia.htm>

2. Кримінально-правові відповіді на виклики воєнного стану К82 в Україні : матеріали міжнар. наук. конф., м. Харків, 5 трав. 2022 р. / упоряд. та заг. ред.: Ю. В. Баулін, Ю. А. Пономаренко ; Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого ; Нац. шк. суддів України ; Громад. орг. «Всеукр. асоц. кримін. права» ; НДІ вивч. проблем злочинності ім. акад. В. В. Сташиса. – Харків : Право, 2022. – 310 с. Баулін Ю.В.: Максименко Н.В., Балацька Є.С. : «Геноцид українського народу під час російського повномасштабного вторгнення».